

то пакъ не твѣрде жалостенъ, въ сластолюбїе-то [сладоусти тѣлечни] да ни е весма распущенъ, у гнѣвъ-а си да не бѣде безмѣренъ и звѣровитъ, кои-то са по мое-то мнѣнїе, най болшій и най честнѣйшій отъ сички-те дрѹги богатства, кои-то ни дарова фїлософїа-та. Понеже въ щастїе-то, който ние горделивъ [хѹдѹлъ], той е твѣрде мѹжественъ, отъ зависть-та, който отвѣрва, теи е многоу разѹменъ, чрезъ разсѹжденїе, който побѣди страстолюбїе-то, той е мѹдаръ, и на гнѣвъ-а си, който е господаръ, той има единъ израденъ [предоваръ] знакъ [тѹрск. нишанъ] у себе си.

34. Тогова держимъ само за совершенна человекъ, който може да соедини гражданско-то управленїе съ фїлософїа-та. Такъвъ человекъ помое-то разсѹжденїе две величайшїи добрини има, перво свой общепользныи животъ чрезъ гражданско-то управленїе, а второ, мирныи и спокойныи чрезъ обхожденїе-то на наѹки-те. Понеже три начина (тѹрск. тюрлїе) на животъ-а се нахождатъ, дѣйствителныи, ис-